

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 8014201389
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8014201389.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobkyne: kpt. Mgr. R. V., bytom T., právne zastúpená: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, so sídlom Štúrova 7, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-98-025/2014 zo dňa 15. októbra 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/72/2014-141 zo dňa 17. decembra 2015, v spojení s opravným uznesením č.k. 4S/72/2014-164 zo dňa 7. septembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/72/2014-141 zo dňa 17. decembra 2015, v spojení s opravným uznesením č.k. 4S/72/2014-164 zo dňa 7. septembra 2018 v časti výroku vo veci samej p o t v r d z u j e.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/72/2014-141 zo dňa 17. decembra 2015, v spojení s opravným uznesením č.k. 4S/72/2014-164 zo dňa 7. septembra 2018 v časti výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 1 175,22 € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právnej zástupkyne žalobkyne JUDr. Ivety Rajtáковой.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 4S/72/2014-141 zo dňa 17.12.2015, v spojení s opravným uznesením č.k. 4S/72/2014-164 zo dňa 07.09.2018 podľa § 250j ods. 2, písm. a/, c/, d/ a e/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-PO-98-025/2014 zo dňa 15.10.2014 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu - disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 2 zo dňa 24.04.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania vo

výške 1 345,67 €.

2. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu - disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 2 zo dňa 24.04.2014 bolo žalobkyni podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15% na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa mala dopustiť tým, že:

I. Dňa 25.03.2014 predložila k podpisu svojej priamej nadriadenej, vedúcej vnútorného oddelenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove okrem ďalších spracovaných písomností, aj písomností - „Záznamy z preventívnych projektov“ pod č.s.: ORPZ-PO-VO-75/2014 zo dňa 29.01.2014, ORPZ-PO-VO-75-001/2014 zo dňa 28.2.2014, ORPZ-PO-VO-75-002/2014 zo dňa 13.03.2014 a ORPZ-PO-VO-163-001/2014 zo dňa 24.03.2014. Záznam z preventívneho projektu spracovaný pod č.s.: ORPZ-PO-VO-75/2014 zo dňa 29.01.2014 sa týkal preventívneho projektu „Póla radí deťom“, ktorý bol žalobkyňou realizovaný v Materskej škole Sládkovičova v Prešove dňa 27.01.2014, záznam z preventívneho projektu spracovaný pod č.s.: ORPZ-PO-VO-75-001/2014 zo dňa 28.02.2014 sa týkal preventívneho projektu „Póla radí deťom“, ktorý bol žalobkyňou realizovaný dňa 27.02.2014 v Materskej škole Sládkovičova v Prešove, záznam z preventívneho projektu spracovaný pod č.s.: ORPZ-PO-VO-75-002/2014 zo dňa 13.03.2014 sa týkal preventívneho projektu „Póla radí deťom“, ktorý bol žalobkyňou realizovaný na Základnej škole Matice Slovenskej v Prešove dňa 13.03.2014 a záznam z preventívneho projektu spracovaný pod č.s.: ORPZ-PO-VO-163-001/2014 zo dňa 24.03.2014 sa týkal preventívnej prednášky, ktorá bola žalobkyňou za účasti policajtov odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove realizovaná na Špeciálnej základnej škole v Jarovniciach dňa 31.01.2014. Predmetné záznamy pod č.s.: ORPZ-PO-VO-75/2014, ORPZ-PO-VO-75-001/2014 a ORPZ-PO-VO-163-001/2014 neboli žalobkyňou spracované v stanovenej lehote, t. j. do 30 dní tak, ako to ukladá čl. 13 ods. 1 Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 43/2010 o registratúrnom poriadku v znení neskorších predpisov.

II. Dňa 28.03.2014 v čase o 9:12 hod. bola vedúcou vnútorného oddelenia pridelená k priamemu vybaveniu žalobkyni písomnosť pod č.s.: ORPZ-PO-VO-169/2014, týkajúca sa zmeny adresy sídla organizácie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce. Podľa pokynov nadriadenej bolo potrebné predmetnú písomnosť vybaviť formou prípisu na útvary v pôsobnosti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove s termínom vybavenia dňa 28.03.2014, avšak riadne vybavená písomnosť bola zo strany žalobkyne až dňa 01.04.2014, nakoľko dňa 28.03.2014 rozposlala žalobkyňa na útvary v pôsobnosti okresného riaditeľstva Policajného zboru len samotný prípis bez prílohy, kde nebola uvedená zmena adresy sídla organizácie a až následne dňa 01.04.2014 po upozornení, rozposlala na útvary v pôsobnosti okresného riaditeľstva Policajného zboru prílohu, z ktorej bola známa zmena adresy. Týmto svojím konaním žalobkyňa neposkytla v stanovenom termíne útvarom v pôsobnosti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove zmenu údajov o sídle Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, čím takto mohlo dôjsť k nesprávnej korešpondencii služobnej pošty medzi útvarmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce.

III. Dňa 01.04.2014 žalobkyňa nastúpila do služby v čase o 7:35 hod., t.j. 5 minút po začiatku času služby. O možnom meškaní, ako ani o dôvode svojho meškania na pracovisko žalobkyňa nijako vopred neinformovala svoju priamu nadriadenú, vedúcu vnútorného oddelenia, ako ani zástupcu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, či samotného riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove.

IV. Žalobkyňa nespĺnila ústny príkaz nadriadenej, vedúcej vnútorného oddelenia, predkladať k jej nahliadnutiu a na oboznámenie sa obdržané služobné e-maily, týkajúce sa žiadostí zo strany materských, základných a stredných škôl, resp. iných inštitúcií a zariadení o vykonanie preventívnych aktivít a prednášok. Tento príkaz bol žalobkyni zo strany nadriadenej uložený opakovane niekoľkokrát od začiatku roka 2014, naposledy dňa 24.02.2014, avšak doposiaľ svojej nadriadenej k nahliadnutiu a na oboznámenie sa žiadny takýto služobný e-mail nepredložila.

V. V mesiaci november 2013 bol žalobkyni k zapracovaniu priamou nadriadenou pridelený interný

predpis - Nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 120/2012 o činnosti oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru, ktorý bol novelizovaný Nariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 129/2013. Na zapracovanie a odovzdanie predmetného interného predpisu bola žalobkyňa svojou priamou nadriadenou niekoľkokrát upozornená, čo však vôbec nerešpektovala.

VI. Dňa 01.04.2014 v čase o 15:04 hod. odovzdala žalobkyňa v kancelárii vnútorného oddelenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 611 vedúca vnútorného oddelenia k vybaveniu písomnosť pod č.s.: KRPZ-PO-OKAP-5-009/2014. Počas preberania predmetnej písomnosti sa žalobkyňa na adresu vedúcej vyjadrila, citujem: „Opusť môj priestor“. Z uvedeného vyplýva, že menovaná sa v styku s nadriadenou nespráva v súlade s pravidlami slušného správania.

VII. Vzhľadom k neplneniu si povinností policajta v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. bola žalobkyňa vyzvaná priamou nadriadenou písomnosťou pod č.s.:ORPZ-PO-VO-172/2014 zo dňa 01.04.2014 k predloženiu písomného vyjadrenia sa k skutočnostiam tam uvedeným. Vedúcou vnútorného oddelenia bol v predmetnej písomnosti stanovený termín na predloženie vyjadrenia žalobkyňou do 15:00 hod. dňa 01.04.2014. Vyjadrenie žalobkyňa odovzdala svojej nadriadenej dňa 01.04.2014 v čase o 15:48 hod., t.j. 48 minút po stanovenom termíne. Z uvedeného vyplýva, že menovaná neplní pokyny a príkazy svojej nadriadenej.

3. Proti tomuto rozhodnutiu - disciplinárnemu rozkazu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-PO-98-025/2014 zo dňa 15.10.2014 tak, že vypúšťa časť jeho textu č. 1 v znení: „Ukladám podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. ...“ a časť textu č. 2 v znení:

„1) dňa 25.3.2014 predložila k podpisu svojej priamej nadriadenej, vedúcej vnútorného oddelenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove okrem ďalších spracovaných písomností, aj písomností - „Záznamy z preventívnych projektov“ pod č.s.:ORPZ-PO-VO-75/2014 zo dňa 29.01.2014, ORPZ-PO-VO-75-001/2014 zo dňa 28.02.2014, ORPZ-PO-VO-75-002/2014 zo dňa 13.03.2014 a ORPZ-PO-VO-163-001/2014 zo dňa 24.03.2014. Záznam z preventívneho projektu spracovaný pod č.s.:ORPZ-PO-VO-75/2014 zo dňa 29.01.2014 sa týkal preventívneho projektu „Póla radí deťom“, ktorý bol kpt. Mgr. R. V. realizovaný v Materskej škole Sládkovičova v Prešove dňa 27.01.2014, záznam z preventívneho projektu spracovaný pod č.s.: ORPZ-PO-VO-75-001/2014 zo dňa 28.02.2014 sa týkal preventívneho projektu „Póla radí deťom“, ktorý bol kpt. Mgr. R. V. realizovaný dňa 27.02.2014 v Materskej škole Sládkovičova v Prešove, záznam z preventívneho projektu spracovaný pod č. s.: ORPZ-PO-VO-7 5-002/2014 zo dňa 13.03.2014 sa týkal preventívneho projektu „Póla radí deťom“, ktorý bol kpt. Mgr. R. V. realizovaný na Základnej škole Matice Slovenskej v Prešove dňa 13.03.2014 a záznam z preventívneho projektu spracovaný pod č.s.:ORPZ-PO-VO-163-001/2014 zo dňa 24.03.2014 sa týkal preventívnej prednášky, ktorá bola kpt. Mgr. R. V. za účasti policajtov odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove realizovaná na Špeciálnej základnej škole v Jarovniciach dňa 31.01.2014. Z vyššie uvedeného vyplýva, že predmetné záznamy pod č.s.: ORPZ-PO-VO-75/2014, ORPZ-PO-VO-75-001/2014 a ORPZ-PO-VO-163-001/2014 neboli kpt. Mgr. R. V. spracované v stanovenej lehote, t.j. do 30 dní, tak ako to ukladá čl. 13 ods. 1 Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 43/2010 o registratúrnom poriadku v znení neskorších predpisov“ tak, že vypustenú časť textu č. 1 nahrádzam časťou textu v znení: „Ukladám podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. ...“

V ďalšej časti odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil.

4. Krajský súd vychádzajúc zo žalobných dôvodov preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného z hľadiska, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či konaním žalobkyne boli naplnené znaky disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. a následného zníženia služobného platu o 15 % na dobu troch mesiacov.

5. V súvislosti s námietkou žalobkyne, že v rozhodnutí žalovaného absentuje obligatórna náležitosť, ktorou je „kto rozhodnutie vydal“ krajský súd uviedol, že bolo povinnosťou žalovaného postupovať podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. a v písomnom vyhotovení rozhodnutia uviesť, kto rozhodnutie vydal. Krajský súd však považoval tento nedostatok za formálnu vadu rozhodnutia, ktorá nemá za následok jeho nezákonnosť a dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného, pretože zopakovanie disciplinárneho konania v predmetnej veci len z tohto dôvodu by nepredstavovalo pre žalobkyňu reálnu

možnosť priaznivejšieho rozhodnutia.

6. Za vadu konania však krajský súd považoval postup správnych orgánov v rozpore s § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. pri posudzovaní disciplinárneho previnenia uvedeného v bode 4 disciplinárneho rozkazu riaditeľa OR PZ v Prešove č. 2 zo dňa 24.04.2014. V tejto súvislosti uviedol, že ak sa žalobkyňa dopustila disciplinárneho previnenia spočívajúcim v nesplnení príkazu nadriadenej, vedúcej vnútorného oddelenia, predkladať k jej nahliadnutiu a na oboznámenie sa obdržané služobné e-maily, a tento príkaz bol zo strany nadriadenej uložený opakovane niekoľkokrát od začiatku roka 2014, naposledy dňa 24.02.2014, je dôvodné predpokladať, že nadriadený žalobkyne sa o disciplinárnom previnení dozvedel už pred dňom 24.02.2014, a teda v tomto prípade bolo disciplinárne opatrenie uložené po uplynutí 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení nadriadený dozvedel.

7. Krajský súd ďalej uviedol, že aj pri disciplinárnom previnení podľa bodu 5 disciplinárneho rozkazu je dôvodné predpokladať, že disciplinárne opatrenie bolo uložené po uplynutí 30 dní odo dňa, kedy sa nadriadený dozvedel o disciplinárnom previnení. Aj keď z popisu tohto skutku nevyplýva, kedy presne sa mala žalobkyňa disciplinárneho previnenia dopustiť, keďže bolo len konštatované, že v mesiaci november 2013 jej bol pridelený k zapracovaniu priamou nadriadenou interný predpis Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 120/2012 o činnosti hraničnej kontroly Policajného zboru, ktorý bol novelizovaný Nariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 129/2013, z konštatácie, že 1. februára 2014, kedy bola upozornená, aby „konečne“ zapracovala neidentifikovanú normu do 24.04.2014, kedy jej bolo uložené disciplinárne opatrenie vyplýva, že už vtedy nadriadená vedela, že žalobkyňa nesplnila uloženú povinnosť a od vtedy do uloženia disciplinárneho trestu uplynulo 83 dní, teda po uplynutí lehoty 30 dní uvedenej v ustanovení § 57 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z..

8. Preskúmaním veci dospel krajský súd k záveru, že pred vydaním disciplinárneho opatrenia nebol vo veci dostatočne zistený skutočný stav vecí. Predovšetkým z obsahu administratívneho spisu, ani z rozhodnutí obidvoch správnych orgánov nevyplýva, kedy bol vydaný príkaz žalobkyňi na vykonanie služobných povinností v určitých termínoch, keď jej táto povinnosť nevyplývala priamo zo zákona.

9. Krajský súd stotožňujúc sa s názorom správnych orgánov poznamenal, že je nepochybné, že žalobkyňa porušila povinnosť podľa časti I písm. a/ bod 1 R MV SR č. 6/1997 a povinnosť podľa bodu č. 13 časti I písm. a/ uvedeného rozkazu, t.j. byť na pracovisku alebo na mieste, kde má vykonávať služobnú činnosť, na začiatku času služby a opustiť pracovisko alebo takéto miesto až po jej skončení. Zároveň porušila povinnosť policajta podľa § 48 ods. 3 písm. b/ zákona, t.j. vykonávať štátnu službu, osobne, riadne a včas, ako aj povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 48 ods. 3 písm. h/, t.j. dodržiavať služobnú disciplínu a podľa písm. k/ citovanému ustanoveniu, t.j. plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni. Napriek tomu, ak pri opise skutku uvedeného pod bodom 3 prvostupňového rozhodnutia bolo uvedené, že žalobkyňa sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia tak, že dňa 01.04.2014 nastúpila do služby v čase o 7:35 hod., aj keď žalobkyňa tvrdí, že do služby nastúpila o 7:32 hod., aj v tomto smere bolo povinnosťou žalovaného sa zaoberať touto námietkou a za účelom zistenia, ako aj zavineného konania v tomto smere vykonať dokazovanie.

10. Krajský súd zároveň vyslovil pochybnosti o tom, či previnenie žalobkyne uvedené v bode 2 disciplinárneho rozkazu možno považovať za disciplinárne previnenie, následkom ktorého bolo žalobkyňi uložené disciplinárne opatrenie. Mal za to, že z vedúcou VO podpísanej písomnosti zreteľne vyplýva, že táto obsahuje označenie „Príloha“ a žalobkyňa zaslala sprievodný list bez jeho prílohy, tento nedostatok napriek chybe žalobkyne sa nemusel stať, ak by vedúca VO po upozornení referentky vnútorného oddelenia zabránila odoslaniu sprievodného listu bez prílohy a nerozhodla, že tento nedostatok odstráni žalobkyňa po svojom príchode na pracovisko. Žalobkyňa nedostatok po jej príchode do zamestnania ihneď odstránila. Žalobkyňa síce porušila čl. 13 ods. 4 N MV SR č. 43/2010, podľa ktorého spracovateľ zodpovedá za vecnú, jazykovú správnosť, ako aj formálnu stránku vybavenia spisov a časť I. písm. a/ bod 1 R MV SR č. 6/1997 tým, že si neplnila svedomite svoje služobné povinnosti, čím zároveň porušila

aj základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ a písm. h/ zákona, t.j. povinnosť plniť svedomité úlohy uložené príkazmi a pokynmi nadriadených, ak s nimi bola riadne oboznámená, vrátane § 48 ods. 3 písm. h/ zákona - porušila povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu, ale tohto previnenia sa dopustila s vedomím nadriadenej.

11. Stotožňujúc sa s argumentáciou žalobkyne k skutkom uvedeným v bode 6 a 7 disciplinárneho rozkazu krajský súd považoval za neprimerané vyžadovanie predloženia vyjadrenia k vytýkaným previneniam týkajúcim sa porušenia služobnej disciplíny zo stanovením lehoty v trvaní jednej hodiny a následné uloženie disciplinárneho opatrenia za nesplnenie uvedenej tejto lehoty. Jej prekročenie „o 48 minút“ nemôže byť podľa krajského súdu hodnotené ani ako vytváranie podmienok na riadny výkon služby, ani ako zabezpečovanie priaznivých podmienok na riadny výkon štátnej služby zo strany nadriadených policajtov. Rovnako postup nariadenej, keď termínuje vyjadrenie žalobkyne k porušeniam povinností policajtky - žalobkyne, vzápätí po uplynutí ňou stanoveného časového limitu poverí žalobkyňu ďalšou úlohou a znemožní jej tým riadne pokračovať vo vypracovávaní, ňou samotnou vyžiadaného vyjadrenia, je postupom, ktorý nemožno subsumovať pod žiadne z ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z., v súlade s ich obsahom a zmyslom. Podľa krajského súdu sa takýto postup javí ako účelový.

12. Záverom uviedol, že bolo potrebné sa zaoberať a umožniť vyjadriť sa žalobkyni k jej konaniu uvedenému v skutku, že porušila povinnosť vyplývajúcu z R MV SR č. 6/1997 časť I. písm. a/ bod. 4, t.j. správať sa v súlade s pravidlami slušného správania v styku s nadriadenými služobnými orgánmi, s hodnotne vyššími policajtmi, s inými policajtmi a spolupracovníkmi, ako aj s občanmi a z ustanovenia § 48 ods. 3 písm. e/ zákona, t.j. povinnosť pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom a podľa písm. h/ citovaného ustanovenia dodržiavať služobnú disciplínu.

13. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu neboli vydané v súlade so zákonom a preto ich podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ a e/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

14. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný z dôvodu uvedeného v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol.

15. K hodnoteniu krajského súdu, ktorý za vadu konania považoval postup správnych orgánov v rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. pri posudzovaní disciplinárneho previnenia uvedeného v bode č. 4 poukázal na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, čo považoval krajský súd za okolnosť, ktorú označil slovným spojením „... je dôvodné predpokladať, že nadriadený žalobkyne sa o disciplinárnom previnení dozvedel už pred 24.2.2014 ...“ Uvedený dátum uloženia ústneho pokynu pritom považuje za nepochybne posledný k predkladaniu služobných emailov (pred týmto dátumom to bol presne neurčený deň v mesiaci január 2014 a pritom išlo už o jeho opakované uloženie). Žalovaný uznal, že ústne ukladanie úloh a termínov nie je najvhodnejšie k prípadným disciplinárnym následkom ako tomu bolo aj v tomto prípade, avšak v konaní o odvolaní objektívne vyhodnotil skutočnosť, že vedúca VO OR PZ v Prešove uložila túto povinnosť žalobkyni. Taktiež vyhodnotil, že išlo minimálne o jeden email, o ktorom vedúca VO OR PZ v Prešove nemala vedomosť, ktorú nevyklúčil ani konajúci prvostupňový súd. Rovnako uviedol, že poukázaním na mailovú žiadosť ŠZŠ Jarovnice zo dňa 27.02.2014, kde uviedla, že od nového roka do dňa spracovania vyjadrenia nemá v PC žiadny email vo forme žiadosti o vykonanie prednášky. Na základe uvedeného hodnotenia sa žalovaný nestotožnil s tvrdením súdu, že disciplinárne opatrenie bolo uložené po uplynutí 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom opatrení dozvedel nadriadený. Mal za to, že v praxi je priamo až nerealizovateľné vydávať všetky pokyny písomne, a to aj napriek tomu, že splnenie úlohy je nevyhnutné zabezpečiť. Výlučnosť riešenia veci písomným pokynom pritom je možné považovať v bežnej činnosti aj útvaru, kde bola zaradená žalobkyňa za „extrém“, ktorý aj znižuje produktivitu práce. S ohľadom na pôsobenie žalobkyne na VO OR PZ v Prešove je ale potrebné tiež konštatovať, že už pred uložením disciplinárneho opatrenia vedúca tohto oddelenia ukladala úlohy žalobkyni už písomne. Obdobne sa žalovaný nestotožnil s hodnotením konajúceho súdu uvedenom k bodu č. 5 napadnutého rozhodnutia,

t.j., že aj v tomto prípade bolo disciplinárne opatrenie uložené po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 30 dní. Žalovaný v tejto súvislosti položil otázku, ako má postupovať nadriadený, ak jeho podriadený nie je dôsledný pri plnení si svojich povinností. Ďalej vyslovil otázku, či je nevyhnutné, resp. vhodné, ak nadriadený bez upozornenia a poskytnutia času na možnosť nápravy a správneho plnenia povinností pristúpi ihneď k ukladaniu disciplinárnych opatrení, alebo je vhodnejšie, ak podriadenému uloží nový termín vybavenia veci. Žalovaný zastáva názor, že vedúca VO OR PZ v Prešove k ukladaniu disciplinárneho opatrenia pristúpila až potom, čo si žalobkyňa svoje povinnosti opakovane ľahostajne neplnila. Poukázal na to, že pre posúdenie včasnosti vydaného disciplinárneho opatrenia nie je rozhodujúce, kedy nadriadený úlohu uložil, ale kedy jej nesplnenie zistil. V prípade bodu č. 5 žalovaný mal za preukázané, že vzhľadom k opakovane ukladanej úlohe neuplynulo medzi jej uložením a uložením disciplinárneho opatrenia 83 dní. Poukázal na to, že konkrétne termíny ukladania úlohy vyplývajú z písomnosti č.p: ORPZ-PO-VO-172-002/2014 zo dňa 15.04.2014 označenej ako porušenie základných povinností policajta - žiadosť o vyjadrenie podľa § 56 zákona č. 73/1998 Z.z..

16. K tvrdeniu krajského súdu, že pred vydaním disciplinárneho opatrenia nebol vo veci dostatočne zistený skutkový stav veci, predovšetkým tým, že z obsahu spisového materiálu ani rozhodnutí správnych orgánov nevyplýva, kedy bol vydaný príkaz žalobkyňi na vykonanie povinnosti v určitých termínoch, keď jej táto povinnosť nevyplývala priamo zo zákona žalovaný uviedol, že k zabezpečeniu plnenia služobných úloh ukladá nadriadený podriadeným vo svojej pôsobnosti úlohy, resp. pokyny, či príkazy. Žiaden právny predpis t.j. všeobecne záväzný, resp. iný interný predpis neuvádza povinnosť ukladať tieto výlučne písomne, či na zvukový záznam.

17. Žalovaný sa nestotožnil s vytknutím krajského súdu, že aj napriek rozdielnemu času nástupu do služby, bolo v tomto smere povinnosťou žalovaného zaoberať sa touto námietkou a za účelom zistenia, ako aj zavineného konania v tomto smere vykonať dokazovanie. Konštatoval, že v prípade času služby od 7:30 hod. uvedené znamená, že týmto časom pracovník má už prácu vykonávať. Posúdením okolností času príchodu žalobkyne na pracovisko sa z jeho pohľadu náležite zaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia a to vrátane posúdenia neexistencie kamerového záznamu zo vstupného priestoru do budovy OR PZ v Prešove. Zistil, že tento záznam neexistoval z dôvodu jeho premazania už ani ku dňu začatia disciplinárneho konania. Tak v prípade o 7:35 hod. ako aj v prípade o 7:32 hod. (ako to uviedla žalobkyňa) by táto prišla na pracovisko bez ospravedlnenia neskoro a preto nemá opodstatnenie ani ďalšie dokazovanie.

18. Žalovaný ďalej uviedol, že posúdením konania žalobkyne v súvislosti s bodom 2. disciplinárneho rozkazu sa z jeho pohľadu primerane zaoberal vo svojom rozhodnutí. Konanie žalobkyne, ktoré bolo dôvodné posúdiť ako disciplinárne previnenie nenastalo až tým, že daný stav (absenciu prílohy písomnosti k zaslianiu) zistila iná pracovníčka VO OR PZ, ktorá to oznámila svojej vedúcej. Tvrdenie krajského súdu, že žalobkyňa porušila uvedenú povinnosť s vedomím nadriadenej, žalovaný považoval za účelové.

19. K stotožneniu sa krajského súdu s argumentáciou žalobkyne k skutkom 6 a 7 disciplinárneho rozkazu žalovaný uviedol, že jeho hodnotenie považuje za nedôvodné vo vzťahu k činnosti žalobkyne dňa 1.4.2014. Naďalej zotrval na svojej argumentácii uvedenej vo svojom rozhodnutí. V tejto súvislosti poukázal na to, že v priebehu disciplinárneho konania nič nepreukázalo, že žalobkyňa po prevzatí žiadosti o vyjadrenie dňa 1.4.2015 o 13:43 hod. neplnila žiadnu náročnú resp. neodkladnú úlohu, pre ktorú nemohla predložiť požadované vyjadrenie včas.

20. V závere odvolania žalovaný namietal i nesprávnosť výroku rozsudku krajského súdu o trovách konania. Nestotožnil sa s dôvodnosťou priznania náhrady za úkon právnej služby zo dňa 18.12.2014 - podanie vo veci s priznanou výškou trov 134,- €. V tejto súvislosti poznamenal, že z odôvodnenia rozsudku pritom nie je možné určiť, o aké podanie ide. Pokiaľ by išlo o návrh na preskúmanie napadnutého rozhodnutia podaný na MV SR, takýto návrh jednak nesúvisí s týmto súdnym konaním a zároveň opravný prostriedok bol MV SR zamietnutý. Žalovaný okrem uvedeného spochybnil aj dôvodnosť priznania sumy 139, 83 € za ďalšiu poradu s klientom dňa 26.8.2015 keď k tomuto dňu

žalobkyňa resp. jej právna zástupkyňa nevykonala vo vzťahu k predmetu veci podľa podkladov žalovaného žiadny úkon, ktorý by zodpovedal dôvodnosti takého vykázania. Uvedené namieta i vo vzťahu k úkonu právnej služby - ďalšej porady s klientom dňa 8.12.2015.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného proti výroku rozsudku krajského súdu vo veci samej nie je možné priznať úspech.

22. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

23. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

24. V správnom súdnom poriadku preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O. s.p.)

25. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

26. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu č.k. 4S/72/2014-141 zo dňa 17.12.2015, v spojení s opravným uznesením č.k. 4S/72/2014-164 zo dňa 07.09.2018, ktorým podľa § 250j ods. 2, písm. a/, c/, d/ a e/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-PO-98-025/2014 zo dňa 15.10.2014 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu - disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 2 zo dňa 24.04.2014, ktorým bolo žalobkyni podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15% na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z..

27. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

28. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárnym opatrením je: a) písomné pokarhanie, b) zníženie služobného platu až o 15 % na dobu najviac troch mesiacov, c) zníženie hodnoty o jeden stupeň na dobu jedného roka, d) zákaz činnosti, e) prepadnutie vecí.

29. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

30. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najskôr v nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

31. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré

sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

32. Podľa § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

33. Podľa § 241 ods. 1 a 3 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

34. Odvolací súd sa primárne zaoberal posúdením správnosti záverov krajského súdu v súvislosti s aplikáciou § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., keď konštatoval, že žalovaný ako i prvostupňový správny orgán vydali rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia napriek tomu, že uplynula zákonom stanovená lehota (30 dní na jeho uloženie). Uvedené pochybenie zhodujúc sa s argumentáciou žalobkyne vyhodnotil vo vzťahu k bodom 4. a 5. disciplinárneho rozkazu.

35. Vychádzajúc z výrokovej časti bodu 4 disciplinárneho rozkazu, odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že nespĺnila ústny príkaz nadriadenej, vedúcej vnútorného oddelenia, predkladať jej k nahliadnutiu a na oboznámenie obdržané služobné emaily, týkajúce sa žiadosti zo strany materských, základných a stredných škôl, resp. iných inštitúcií a zariadení na vykonanie preventívnych aktivít a prednášok. Uvedený príkaz bol pritom žalobkyňu ukladaný opakovane od začiatku roka 2014, naposledy dňa 24.02.2014. Žalobkyňa však do dňa vydania disciplinárneho rozkazu svojej nadriadenej k nahliadnutiu a na oboznámenie sa žiaden takýto služobný email nepredložila. Odvolací súd z obsahu napadnutého rozhodnutia ako i rozhodnutia žalovaného zistil, že správne orgány sa v odôvodnení týchto rozhodnutí ani len okrajovo nezaoberali otázkou, či uloženie disciplinárneho opatrenia žalobkyňu za tento skutok - disciplinárne previnenie nebráni prekážka uplynutia zákonom stanovenej prekluzívnej - subjektívnej lehoty 30 dní, ktorá ako zákonná podmienka vylučuje vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti. Z odôvodnenia rozhodnutí je zrejmé, že k porušeniu ústneho pokynu žalobkyňou malo dôjsť od 01.01.2014 do 15.04.2014 (deň začatia disciplinárneho konania). K vydaniu tohto pokynu malo dôjsť opakovane v mesiaci január 2014, naposledy dňa 24.02.2014. Je teda evidentné, že už v čase opakovaného uloženia pokynu nadriadenu žalobkyne, t.j. dňa 24.02.2014, mala nadriadená žalobkyne vedomosť o tom, že žalobkyňa nespĺnila jej skôr uložené pokyny a teda, že žalobkyňa porušila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. Uvedené nasvedčuje tomu, že zákona lehota 30 dní na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti nebola zachovaná.

36. Zhodné závery bolo nutné konštatovať aj vo vzťahu k bodu 5 výrokovej časti disciplinárneho rozkazu, týkajúceho sa nespĺnenia príkazu nadriadenej zapracovať interný predpis - nariadenie č. 120/2012. Uvedený príkaz mal byť žalobkyňu uložený v novembri 2013, pričom od januára 2014 mala byť žalobkyňa opakovane upozorňovaná nadriadenu na splnenie tohto príkazu. Aj z uvedeného je zrejmé že nadriadená žalobkyne už v januári 2014 mala vedomosť o nespĺnení si tejto povinnosti žalobkyňou, avšak k uloženiu disciplinárneho opatrenia došlo až dňa 24.4.2014, čo nasvedčuje rozporu s ustanovením § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z..

37. Zákonodarca v ustanovení § 57 ods. 1 vyššie citovaného zákona stanovil na uloženie disciplinárneho opatrenia okrem objektívnej lehoty aj subjektívnu lehotu (ktorá plynie pre nadriadeného, odkedy nadobudol vedomosť o disciplinárnom previnení). Časové limitovanie právneho postihu za správny delikt má dôvody materiálne (účel sankcie možno dosiahnuť len jej včasným uložením, sankcia uložená po uplynutí dlhšej doby od protiprávneho konania stráca funkciu individuálnej ako aj generálnej prevencie) a

dôvody procesné (uplynutím dlhšej doby od spáchania protiprávneho konania sa oslabuje sila dôkazných prostriedkov). Určenie lehôt na uloženie disciplinárneho opatrenia má nepochybne za cieľ znížiť neurčitost' pri uplatňovaní práv, resp. právomocí, časovo obmedziť stav neistoty v právnych vzťahoch a urýchliť proces rozhodovania s cieľom reálneho dosiahnutia zamýšľaných cieľov. Zákonodarca v ustanovení § 57 ods. 1 vyššie citovaného zákona prejavil svoju vôľu tak, že zmyslom 30 dňovej prekluzívnej subjektívnej lehoty je prinútenie nadriadeného ako správneho orgánu k aktívnej činnosti, bezprostredne od okamžiku, keď sa dozvie o skutočnostiach, že jeho podriadený porušil právny predpis, resp. služobný interný predpis, čo platí i s ohľadom na ústavný princíp právnej istoty a na povinnosť správneho orgánu rozhodnúť bez zbytočných priet'ahov.

38. V predmetnej veci žalovaný sám uznal, že nadriadený žalobkyne mal vedomosť o porušení povinnosti žalobkyne vyplývajúcej jej z uložených pokynov a príkazov podstatne skôr, ako v lehote 30 dní pred uložením disciplinárneho opatrenia. Je pravdou, že v danej veci vniesla pochybnosti do posúdenia otázky zachovania lehoty na vydanie rozhodnutia aj skutočnosť, že pokyny resp. príkazy boli žalobkyňi uložené ústne, a teda okamih uloženia pokynu, či príkazu a čas, kedy sa nadriadený o porušení povinnosti z neho vyplývajúcej dozvedel je potrebné vyvodzovať inými dôkazmi. Odvolací súd však zastáva názor, že za tohto stavu, t.j. keď zákonodarca na jednej strane striktné vyžaduje zachovanie lehoty na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti, pričom sám žalovaný nepopiera, že k uloženiu pokynu resp. príkazu a k následnému zisteniu porušení povinnosti žalobkyňou došlo skôr ako v lehote 30 dní pred vydaním disciplinárneho rozkazu (aj keď bez toho, aby táto skutočnosť vyplynula z akéhokoľvek dôkazu), je neprípustné nemožnosť spoľahlivo preukázať začiatok plynutia tejto lehoty pričítať na ťarchu žalobkyne. Odvolací súd pritom nespochybňuje skutočnosť, že nariadenia, príkazy, pokyny či rozkazy musí príslušník Policajného zboru plniť bez ohľadu na ich formu, či už ústnu alebo písomnú, nakoľko vyžadovanie písomnej formy príkazu či pokynu v každom prípade by bolo v rozpore s účelom predmetného zákona. Na strane druhej úlohou súdu nie je ani podávať výklad, akým spôsobom je potrebné pristupovať k „časovému zachyteniu“ príkazu či pokynu za účelom spoľahlivého posúdenia zachovania zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia. Pokiaľ sa žalovaný odvolával na to, že opakované upozorňovanie na neplnenie pokynov, či príkazov má akýsi „výhovný vplyv“ resp. chráni príslušníkov Policajného zboru pred okamžitým sankcionovaním v prípade porušenia služobných povinností, najvyšší súd zastáva názor, že ustanovenie § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. viaže začiatok plynutia prekluzívnej lehoty na prvotnú vedomosť nadriadeného o disciplinárnom previnení bez toho, aby zohľadňoval výchovný či prevenčný aspekt a teda nepodmieňuje ho upozorňovaniami nadriadeného na plnenie si tej istej povinnosti vyplývajúcej z pokynu, či príkazu. Odvolací súd preto musel prisvedčiť správnosti záverov krajského súdu, že z obsahu spisu nepochybne nevyplýva, kedy došlo k uloženiu príkazov resp. pokynov, v akej lehote bolo potrebné uložené služobné úlohy splniť a kedy sa nadriadený o disciplinárnom konaní dozvedel.

39. Okrem vyššie popísaných nedostatkov rozhodnutí správnych orgánov musel najvyšší súd zhodne s názorom krajského súdu vytknúť správnym orgánom i nedôslednosť pri ustálení skutkového stavu v súvislosti s bodom 3 výrokovej časti disciplinárneho rozkazu, podľa ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že dňa 01.04.2014 nastúpila do služby v čase o 7:35 hod. i keď sama žalobkyňa uviedla, že do služby nastúpila v čase o 7:32 hod.

40. Zákonodarca vo viacerých ustanoveniach (§ 56 ods. 1, § 233 ods. 1, 2, § 241 ods. 1) zákona č. 73/1998 Z.z. zdôrazňuje nevyhnutnosť zistiť skutočný stav veci a za tým účelom správne orgánu ukladá povinnosť obstarat' si potrebné podklady pre vydanie rozhodnutia. Vo vzťahu k vyššie uvedenému skutku, za ktorý bolo žalobkyňi uložené disciplinárne opatrenie je potrebné uviesť, že správne orgány svoj záver o porušení služobnej povinnosti žalobkyne neopreli o žiadny dôkaz, dokonca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žalovaný sám uznal stav dôkaznej núdze, keď neuvádzajúc iné dôkazy poznamenal, že nemá k dispozícii ani kamerový záznam zo vstupného priestoru do budovy OR PZ v Prešove. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nemôže obstať argumentácia žalovaného, že dokazovanie v tomto smere ani nie je potrebné vykonávať, nakoľko žalobkyňa sama potvrdila neskorý nástup do služby (aj keď v inom čase), keď ani toto tvrdenie nebolo zo strany žalovaného podložené žiadnym dôkazom. Takýto prístup nemožno považovať za súladný s požiadavkou

náležitého zistenia skutočného stavu veci, keďže zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 233 ukladá správne orgánom postupovať tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. Rovnako je povinný posúdiť dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania. Pokiaľ žalovaný založil svoj záver o disciplinárnom previnení žalobkyne tak, ako to uviedol vo výroku svojho rozhodnutia bolo jeho povinnosťou tento výrok podporiť konkrétnymi podkladmi.

41. Vo vzťahu k skutku uvedenému v bode 2 výrokovej časti disciplinárneho rozkazu je potrebné uviesť, že nebolo sporné, že žalobkyňa zaslala sprievodný list bez jeho prílohy. Žalobkyňa tak porušila povinnosti v zmysle čl. 13 ods. 4 N MV SR č. 43/2010, podľa ktorého spracovateľ zodpovedá za vecnú, jazykovú správnosť, ako aj formálnu stránku vybavenia spisov a časť I. písm. a/ bod 1 R MV SR č. 6/1997 tým, že si neplnila svedomite svoje služobné povinnosti, čím zároveň porušila aj základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ a písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z., t.j. povinnosť plniť svedomite úlohy uložené príkazmi a pokynmi nadriadených, ak s nimi bola riadne oboznámená, vrátane § 48 ods. 3 písm. h/ zákona - porušila povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu. Najvyšší súd však v tejto súvislosti považoval za potrebné poukázať na nejednotnosť resp. rozporupnosť prístupu správnych orgánov k posudzovaniu disciplinárnych previnení žalobkyne, keď žalovaný na jednej strane poukazuje na potrebu opakovaných upozornení s cieľom akejkoľvek prevencie či ochrany príslušníkov policajného zboru pred okamžitým nástupom sankcie, no na strane druhej postup správnych orgánov v súvislosti so skutkom vyššie popísaným tejto argumentácii nezodpovedá, keď nadriadená napriek vedomosti o pochybení žalobkyne neprijala žiadne opatrenia za účelom nápravy vzniknutého stavu.

42. Odvolací súd musel vyhodnotiť ako nezákonný i postup správnych orgánov v súvislosti s disciplinárnym previnením žalobkyne uvedeným v bode 7 disciplinárneho rozkazu, keď vyžadujúc od žalobkyne vyjadrenie k porušeniu jej služobnej disciplíny stanovili lehotu na vyjadrenie v trvaní 1 hodiny a nedodržanie tejto lehoty vyhodnotili ako porušenie služobnej disciplíny. Takéto určovanie lehôt podľa názoru najvyššieho súdu nezodpovedá požiadavkám na riadny výkon štátnej služby. Zákon č. 73/1998 Z.z. neurčuje lehotu, v ktorej sa má policajt v prípade konania o uložení disciplinárneho opatrenia vyjadriť a táto možnosť nie je obmedzená ani skutočnosťou, že na neskôr predložené vyjadrenie sa v konaní neprihliada. Je potrebné zdôrazniť, že možnosť vyjadriť sa k jednotlivým porušeniam služobných povinností bolo právom žalobkyne a nie jej povinnosťou a už vôbec nemožno túto pasivitu žalobkyne kvalifikovať ako porušenie služobnej disciplíny a vyvodzovať z nej disciplinárnu zodpovednosť. Žalobkyňa mala právo podať vyjadrenie v predmetnej aj keď po lehote, ktorá jej bola stanovená nadriadenou, t.j. mala právo vyjadriť sa ku kladeným porušeniam povinností, navrhnúť dôkazy a uvádzať ďalšie nové skutočnosti, avšak nevyužitie tohto práva resp. podanie vyjadrenia po lehote určenej nadriadeným nebolo možné kvalifikovať ako disciplinárne previnenie.

43. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý výrok rozsudku krajského súdu vo veci samej v spojení s opravným uznesením ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

44. Ako čiastočne dôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalovaného týkajúcu sa výroku rozsudku krajského súdu o náhrade trov konania. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, týkajúcou sa priznania náhrady trov konania za úkony právnej služby označené ako - ďalšia porada s klientkou z titulu ich nepreukázania, keďže súčasťou súdneho spisu sú okrem iného aj Potvrdenia o poskytnutej právnej službe - právnej porady so žalobkyňou zo dňa 08.12.2015 a 26.08.2015 (č.l. 140 súdneho spisu). V súvislosti s úkonom právnej služby zo dňa 18.12.2014 odvolací súd vyhodnotil námietku žalovaného ako dôvodnú, keď z odôvodnenia krajského súdu vôbec nevyplýva o aký úkon právnej služby ide. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že predmetné podanie zo dňa 18.12.2014 sa nachádza na čl. 53 súdneho spisu, pričom ide o doplnenie žalobnej argumentácie. Je však potrebné uviesť, že predmetné podanie nebolo krajským súdom vyžiadané a navyše neobsahuje žiadne zásadné argumenty, ktoré by nevyplývali už zo samotnej správnej žaloby. Takéto čiastkové doplnenie žaloby preto odvolací súd nepovažoval za úkon právnej služby, ktorý bol účelne vynaložený v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním.

45. Najvyšší súd preto výrok rozsudku krajského súdu o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovanému s odkazom na § 11 ods. 4 Vyhlašky č. 655/2004 Z.z. uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania za nasledujúce úkony právnej služby:

- 05.11.2014 - prevzatie a príprava zastupovania	134,00 €
- 15.12.2014 - žaloba	134,00 €
- 26.08.2015 - ďalšia porada s klientkou	139,83 €
- 08.12.2015 - ďalšia porada s klientkou	139,83 €
- 17.12.2015 - zastupovanie na pojednávaní (9:20 hod. - 11:40 hod)	279,66 €
- režijný paušál 2 x 8,04 € + 4 x 8,39 €	49,64 €
spolu základ dane	876,96 €
+ 20 % DPH	175,39 €
spolu právne služby	1 052,35 €
- náhrada cestovného a straty času na pojednávanie dňa 17.12.2015 (príloha č. 1)	52,87 €
- zaplateného súdneho poplatku za žalobu	70,00 €

Spolu trovy konania	1 175,22 €

46. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., keď účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobkyni napriek úspechu vo veci trovy odvolacieho konania nevznikli a žalovanému správnomu orgánu náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.